

tíðindablaðið sósíalurín

2

Seinastu mongu árin hefur jólaðsingin rættiliga gjørt um seg á okkara leiðum.

Ein jólagáva var nærur ikki verd at nevna, um hon ikki var so stór og peningakrevjandi, at fólk fóru inn í nýggja árið við stórarí skuld.

Jólamánaðurin gekk við rúkandi ferð - bæði í tíð og peningi. Tað var eitt satt gullnám at vera handilsmaður, og óvanligt var heldur ikki at hoyra handilsfólk siga, at stórsti árligi vinningurin var at hava góða jólasølu.

- Tað eins og togaði hinar solumánaðarnar upp á eitt hægri støði!

JÓLAØRGYNNNA

Nú eru so jólini aftur í hondum, og handilsfólk hava snolla handilsgluggar og umhvørvi alt í jólaprýði.

Vikubløðini eru á tremur av hugskotum og tilboðum, hvussu tú kanst gera jólaprýði, keypa jólagávur, binda og seyma, hvussu kend fólk pynta til jóla o.s.fr.

Ein ørgrynna, sum ger, at tú verður lúgvað, bert við tankan um alt tað, sum tú ikki fær stundir ella orku at avvrika, hesar myrku dagar, nú dagsljósið svinnur fyri hvønn dag. Kanska hava vit bestan hug at sova 20 tímar í samdøggrinum, men tað er ikki jólaligt, halda tey flestu.

Hest skulu vit "evna til" eini heimgjörð jóla, kóka kleynur, baka smákøkur, gera jólaprýði, fara til jólaborðhald - umframt dagliga útiarbeiðið og tann alt meira slunkna peningapösan.

HUGNALIG JÓL

Eitt hugskot er at gera jólini so einföld sum gjørligt. Tað er kanska eisini bíligari - mett í peningi, men so sanniliga eisini meira hugnaligt og menniskjansligt.

Istaðin at draga børnini gjøgnum handils hurlivasan, har mammur uppøstar royna at ugga tey grátandi børnini, ið gerast alt meira spent og ómøgulig av at biða eftir jólagávu, hevði tað kanska verið eitt hugskot at gloymt alt um elektronisk dadduna í stovu-horninum, sett seg niður á beinkin í køkini, tendra eitt kertuljós, klipt eitt jólahjartað og kanska sagt børnunum frá jólasøgum?

Hvør veit? Kanska børnunum høvdu dáma tað eins væl og at hyggja eftir lutum í handlunum, sum tey kortini ikki kunnu ognar, ella teknifilmum, ið flúgva um skýggjan? Hví ikki keypa smákøkur hjá bakarunum? Tað er bæði lættari og eisini bíligari. Tú kundi istaðin

JÓL Í FØROYUM

- hóast tað neyvan fara at verða bilar, sjónvørp, sjónbandtöl og aðrar kostnaðarmiklar jólagávur undir hvørjum jólatræ í ár, so nýtist tað ikki at nerva jólahugnan.

Handlarnir ugga okkum við tilboðs-jólum, sæst í SvF og bløðunum, men hvussu broyta vit støðu til jólahátíðina, tá peningurin ikki stendur mót við tað vit vilja geva og fáa?

hugna sær við familjuni, sum eisini hefur so nógv um at vera í gerandisdegnum.

VÓN OG GLEÐI

Tá eg var smágenta fyri nógvum árum síðani, vóru jólini ikki so uppreklamer-

að og ørkymlandi sum í dag.

Ein handil var nærindis skúlan í bygdini, sum prýddi gluggan við einum jóla-

manni, ið sat og rørdi í einum greytapotti.

- Har sat hann og rørdi í greytapottinum einar 14 da-

ar fyri jól. Og sum tað var spennandi.

Vit, sum búðu uttarlaga í bygdini gingu gleðiliga tveir kilometrar heim í handilin, tá tað var vörðð myrkt.

Vit fóru ikki at hyggja eftir skúlatíð, tí tað var bert skýming, og tá riggaði jólamáðurin ikki so væl, sum á kvøldi!

Umframt jólamannin í handilsglugganum, kom "Mín Jólabók," "Følv" og "Ved julelampens Skær" út.

Dacels Varchus og Sommers vørfaldarnir vóru eisini sendir í hvørt hús. Har kundi tú sita í tímarvís og ímynda sær, hvat av øllum hesum tú kundi hugsa sær at fingið í jólagávu - væl vitandi, at tú fekst eina lítla dukku og ein heitan náttkjóla. Ein lut sum sær tørvaði, og ein lut at spæla við, og so heldur ikki meir!

HEIM Á JÓLUM

Kortini minnst eg jólini sum besta tíð á árinum. Tað eru tey helst fyrri teimum flestu.

Um vit skuldu valt at verið heima eina høgtíð, mundu flest øll valt at vera heima á jolum.

Hví vit hava hesa kensluna av tryggleika og hátíð, er ivaleyst ikki tí vit hava fingið stórar jólagávur, ið vit minnst aftur á sum eina stórhending í barnadøggunum.

- Tað væntu eg heldur ikki at børnini í dag minnst aftur á, tá tey verða tilkomn.

Jólini eru tí meira eitt minni um huga- og samanhald, har gerandisdagurin varð settur til viks, og fólk høvdu stundir at vera saman. Sungu og høvdu søgur um Jesusbarnið og ævintýr, har alt myndast seg sum forsiðan á júl í familiejournalen

KEYPI-ØRSKAPURIN

Einki er so ringt, at tað ikki er gott fyri okkurt, verður mangt tikið til, men vónandi verða vánaligu peningaligu tíðinar við til at venda gongdini soleiðis, at fólk aftur fáa stundir og yvirskot at hugna sær á jolum, og ikki nýta tíðina til at hugsa um, hvussu endarnar skulu fáast at røkka saman í nýggja árinum, tí keypiørskapurin fór avstað við tí einstaka fyrri jól.

Dagney Joensen